

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad en 8 fr. buiten de stad.

Een blad afzonderlyk, 20 centiem.

De aankondigingen, per drukregel, 15 centiem.

Bereklamen, per drukregel, 25 centiem.

De *Postryder* verschijnt s' dingsdags, s' dondersdags en zaterdag.

Men schryft in te Tongeren by M. COLLE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 20, en by alle postdirecteurs.

Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

TONGEREN, DEN 19 DECEMBER.

Inhouding van Leopold II. Intrede in de hoofdstad.

En groot en plegtig nationaal feest heeft verleden zondag te Brussel plaats gehad. Brussel en geheel België hebben dien dag de troonbeklimming begroet van Leopold II.

Zoo zeer de hoofdstad zaterdag in rouw was by de lykplegtigheden van den eersten koning der Belgen, zoo zeer overwon haer zondag de vreugde en de geestdrift. De zwarte rouwvaendels hadden plaats gemaakt voor de driekleurige nationale vlaggen. Van s'morgens vroeg verdoog zich eene ontelbare menigte volk in de straten. Om 11 uren werden de troepen van het garnizoen en de legioenen der burgerwacht gerangschikt aen het paleis der Natie en langs de straten waar de stoet moest voorby komen. Het gebulder van het kanon kondigt aen dat Zyne Majesteit het paleis van Laeken verlaat. Een korps ruitery opent den stoet. De koningin met de jonge prinsen was eenige oogenblikken vroeger in een rytuig vertrokken. Het ware moeijelyk de geestdrift te beschryven met dewelke III. MM. op den ganschen doorgang ontvangen werden. De toeloop van het volk was zoo groot dat de koetsen en ruiters nauwelyks hunnen weg konden voortzetten.

Niets kan aen dit schouwspel vergeleken worden. Dat luidrechtig geschreeuw hetwelk onophoudend uit deze volksmenigte opsteeg, was waerlyk de nationale volkskreet die bewees dat de gehechtheid aen de instellingen en de liefde van het vaderland nog levend zyn in de harten der Belgen.

De Koning is afgestapt by M. Herry, burgemeester van Laeken. Deze heeft hem eene korte aanspraak gedaen en hem den eerewyn aangeboden. Na den burgemeester geantwoord te hebben is Z. M. te paerd gestegen en de stoet heeft den weg naer Brussel voortgezet.

Aen de Laekensche poort bevonden zich alle stads-overheden van Brussel. M. Anspach heeft den nieuwen Koning als ook zyne jonge gemalin verwelkomt. Plaetsgebrek laet ons niet toe die redevoering en het antwoord van den Koning mede te deelen.

Eed-afliegging.

Ten 11 1/2 ure waren de Kamers vereenigd. Het bureel bestond uit prins de Ligne; baron de Rasse, graef Robiano, E. Vanden Peereboom, Thienpont en Van Humbecck.

De deputatie om den Koning en de Koningin te ontvangen, bestaat uit MM. Sacqueleu, Vilain XIII, Joostens, Omalius d'Halloy, Ursel, Bischofsheim, senateurs; Anciau, Elias, Snoy, de Rongé, Orts, Vander Donckt; Hayez, Kervyn de Lettenhove, Waroqué, Couvreur, Julliot en de Coninck, leden der Kamer.

De tweede deputatie bestaat uit MM. de Liedekerke, Van Renynghe, Tack en Noteliers, leden der Kamer; de Tornaco, Mazeman, senateurs.

Ten 11 3/4 ure nemen de Koningin en de kinderen plaats in de tribuen.

De Koningin en de kinderen zyn in grooten rouw.

Daerna komen: de Koning van Portugal, de graef van Vlaenderen, de prins van Wallis, prins Arthur, de prins van Pruissen, de hertog van Cambridge, aerts Hertog Joseph, prins Joris van Saxe, prins Willem van Baden, prins Nicolaes van Nassau, de prins van Hessen, de prins van Saxe Coburg, de prins van Hohenzollern, verder de ambassadeurs.

De komst des Konings wordt aengekondigd, en met toejuichingen begroet.

Na herhaelde keeren gegroet te hebben, beklimt Leopold den troon en spreekt den grondwettelyken eed uit.

Ik zweer de Grondwet en de wetten van het Belgische volk na te leven, de nationale onafhankelykheid en de onschendbaarheid van het grondgebied te handhaven.

Daerna sprak de Koning, te midden der algemeene toejuichingen de volgende troonrede uit:

Mynheeren,
« België heeft gelyk ik eenen vader verloren.

« De zoo algemeene bulle, welke de natie aen zyne nagedachtenis brengt, beantwoordt waerdig aen de gevoelens welke hy in zyn leven aen het land heeft toegewyd.

« Ik ben er zoo zeer overtroffen, als ik er dankbaar voor ben. Europa zelf is niet onderschillig gebleven aen den rouw: de vorsten en vreemde prinsen hebben deel willen nemen aen de laetste eer, welke wy bewyzen aen hem, die zoo hoog in hun vertrouwen en vriendschap geplaatst was.

« In mynen naam en in naam van België bedank ik hun er voor.

« Vandaez opvolgende van eenen vader, in zyn leven zoo geeerd, zoo betreurd na zynen dood, is myn eerste verbandenis, voor de gekozenen des volks, nauwgezete de voorschriften en voorbeelden te volgen, welke zyne wysheid my heeft nagelaten, en nooit de plichten te vergeten welke my door dit kostbaer erfdeel zyn opgelegd.

« Als ik aen België, noch eene groote regering behouf, zoals by die zyne onafhankelykheid heeft gesticht, noch een grooten Koning, Belg van hart en ziel, wiens geheel leven aen de Belgen behoort.

« Erste Koning der Belgen, aen wien België het levenslicht heeft gegeven, heb ik my van myne jeugd af, vereenigd met al de vaderlandslievende ontroeringen van myn land.

« Gelyk hy, heb ik met geluk deze nationale ontwikkeling gevolgd, welke in haren schoot al de bronnen van kracht en voorspoed, vruchtbaar maekt; gelyk hy, bemijn ik die groote instellingen, welke de orde en ter zelfder tyd de vryheid waarborgen, en den vasten grondslag zyn van den troon. In myn gedacht, heeft de toekomst van België zich altyd met de myne vermengd, en ik heb dezelve altoos beschouwd met dit vertrouwen hetwelk het recht van een vrye, eerlyke en moeijelyke natie, ingeeft; van eene natie, die hare onafhankelykheid wil; die ze heeft weten te winnen, er zich waerdig van toont en hier zal sweten te behouden.

« Mynheeren, ik heb de teekens van welwillendheid niet vergeten, welke ik van u ontvangen heb, op het tydstip myner meerderjarigheid, toen ik my met uwe wetgevende werkzaamheden heb komen vereenigen, en eenige maanden later, tydens myn huwelyk met eene prinses, welke altoos in al wyne gevoelens voor het land deelt, en dezelve aen myne kinderen inboezemt.

« Het was my zoet in al die plotselinge beoogingen, de algemeene eensgezindheid des volks te erkennen.

« Van mynen kant heb ik nooit onderscheid gemaakt tusschen de Belgen. Allen aen het vaderland verkleeft, vermeng ik hen in eene gemeezame genegenheid.

« Myne grootwettelyke zending plaest my buiten de party-worstelingen, aen het land zelve de zorg overlatende in deze te beslissen.

« Ik verlang levendig dat het verschild van denkwyze, altyd verzacht worde door dien geest van nationale broederlykheid, welke op dezen oogenblik, onder dezelfde vlag, al de kinderen van het belgische huisgezin vereenigt.

« MM., gedurende de 35 laetste jaren, heeft België dingen zien verwezenlyken, die, in een land, zoo groot als het onze zelden verwezenlyk worden door een enkel geslacht.

« Maer het gebouw, waervan het kongres den grondslag ge worpen heeft, kan groot zyn en zal nog grooter worden.

« Myne toegenege medehulp is verzekerd aen al diegenen, welke aen dit werk hun verstand en hunnen arbeid zullen toewyden.

« Het is door te volhardien in dien weg van werkzaamheid en wyzen vooruitgang, dat België meer en meer zyne instellingen langs binnen zal behouden, waervan de moegheden, die zyne onafhankelykheid hebben gewaarborgd, en de andere vreemde staten, altyd het bewys hebben gegeven en waarvan nog heiden de welwillende getuigenis door hen wordt afgelegd.

« Op den troon klimmende, zegde myn vader aen de Belgen: « Myn hart kent geen andere verzucht, dan die van u gelukkig te zyn. »

« Die woorden, welke door gansch zyne regering gerechtigd werden, vrees ik niet te herhalen in mynen naam.

« God heeft zich gevaerdigd de wenschen te verhooren. Moge hy ze vandaez nog verhooren, opdat ik een waerdig opvolger myns vaders worde en ik vraag Hem uit den grond myner ziel ons dierbaar Belgenland te blyven beschermen. »

Nooit heeft men in Brussel een geestdrift gezien gelyk degene die de troonbeklimming van Leopold II vergezeld hebben.

Na de eedaflegging in het paleis der Natie heeft de Koning de revue gepasseerd van het leger en de burgerwacht. Des avonds heeft de algemeene verlichting der stad plaats gehad.

Gisteren maendag, om 10 uren, werd het plegtig *Te Deum* gezongen in St Gudula kerk. Z. M. werd onder het groot portaal der kerk ontvangen door den aertsbisschop van Mechelen vergezeld van de bisschoppen van Luik, Gent, Doornik en Namen. De Koning droeg het uniform van opperbevelhebber van het belgisch leger en het groot lint van het Leopolds orde. By zyne terugtocht mer het paleis is hy zoowel als by zyne aankomst driffig toegejuicht geworden. Om 2 uren heeft hy de overheden in verhoor genomen.

De nieuwe koning der Belgen, Leopold Lodewyk-Philippus-Maria-Victor, is geboren den 9 april 1835. Hy is dus 30 jaren en 9 maanden oud. In den ouderdom van 18 jaren huwde hy Maria-Henrica-Anna, aerts-hertogin van Oostenryk, en dochter van den aerts-hertog Josephus, palatyn van Hongarië. Uit dit huwelyk zyn drie kinderen geboren, Louisa-Maria-Amelia, geboren in february 1858; Leopoldus-Ferdinand-Elias-Victor-Albert-Maria, graef van Henegouwen, geboren in july 1859 en Stephanina-Clothildis-Louisa-Hermine-Maria Charlotta, geboren in mei 1864.

Ter gelegenheid zyntr troonbeklimming heeft de Koning menigvuldige kwytsheldingen van veroordeelingen toegestaan.

Een pensioen van Koning Leopold.

Men leest in den *Moniteur Universel*:
« Door den dood van den Koning der Belgen is er een pensioen van 50,000 ponden sterling (1,250,000 fr.) vermiedigd. Dit pensioen was aen den overleden Koning in 1816 verleend, ter gelegenheid van zyn huwelyk met prinses Charlotte van Engeland.

« By zyne troonbeklimming plaeste Koning Leopold dit pensioen onder de bewaking van byzondere kommissarissen (een derzelve was graef Derby) opdat zy Claremont open behoortlyken voet zouden onderhouden op de oude bedieningen helpen; het overige was aen den kanselier der schatkist overhandigd. Er blykt, dat de Koning, gedurende dertig jaren geen persoonlijk voordeel heeft getrokken van het pensioen hetwelk Engeland hem verleende. Toen hy koning der Belgen werd, zag hy insgelyks af van Marlborough-Bouse, waerop hy een levenslang recht had, ten gevolge van zyn eerste huwelyk. Thans keert het domein van Claremont aen de kroon van Engeland terug. »

Denkwyze der vreemde dagbladen over de dood van Koning Leopold.

Men leest in de *Norddeutsche Allgemeine Zeitung*:
Oschoon de dood van Koning Leopold met smart beschouwd wordt alom waer men zyne persoonlijk hoedanigheden heeft leeren kennen, zoo mag men aen dat voorval toch geen welkdanig staatkundig belang hechten.

Onderwys.

Eene der grootste weldaden die de mensch kan genieten, is geleerdheid. Het kind is vroegtydig in staat onderwys te genieten; al opwasende, ontwikkelt zich het verstand, en krygt het begrip van hetgeen er onderwezen wordt.

Het kind begint ook weldra te verstaan dat het onderwys eene weldaad is, en dat zyn toekomstig geluk afhangt van eene wetenschappelyke en zedelyke opvoeding. In de plattelandsgemeenten zyn overal scholen, zoodat de gelegenheid niet ontbreekt een behoortlyk onderwys te kunnen verschaffen. Maer vele landbewoners houden hunne kinderen te vroegtydig uit de scholen, onder voorwendsel dat ze genoeg geleerd zyn. Genoeg geleerd is men nooit; men leert tot het einde zyns levens, en het gebeurt dikwyls, dat men alsdan begrypt dat het beter zoude zyn geweest, de jonge jaren nuttiger gebezigd te hebben, dan in de oude dagen nog te moeten byleeren.

's Winters zyn de scholen opgepropt vol; komt er echter de zon door, dan gaen de kinderen voor en na te huis blyven; de een om op het veld bezig te zyn, de andere om het vee in de weide te bewaken, zoodat die school eene ruimte krygt die ze niet mogt hebben.

Het kind moet voortdurend zyne lessen voortzetten; wanneer het onderwys onderbroken wordt, vergeet het wat het reeds kende. De onderbreking is zeer nadeelig; mogt men dus maer willen verstaan, dat de kinderen ook door anderen kunnen bewaerd worden! Op het land is de tyd toch zeer kort om ten minste het noodige onderwys te genieten, want is de knaep eens twaelf jaar, dan wordt hy bestendig ingespannen aen alle werk, en zoo gaet het ook met de meisjes, die men reeds van twaelf jaar tot huiswerken bezigt.

Met de korenen te veld trekken, is hun aengename dan op de banken der school te zitten; maer de ouders moeten weten, dat de kinderen in hunne jeugd moeten leeren om zich van deze geleerdheid te bedienen waer het noodig is. Hoort men niet dikwyls bejaerde menschen zeggen: « was ik geleerd, ik zou een ander man zyn als nu, ja ik liet my eenen vinger afkappen om geleerd te zyn. » Als men nu die overtuiging heeft, waerom dan ook de kinderen niet bestendig ter school gezonden, tot dat ze voor de betrekking die zy wilen bekleeden genoegzaam onderwezen zyn? (*Landbouweel der prov. Antie*)

Men schryft uit Brussel, 17 december:

Eene deputatie der maatschappij de kinderen van België te Parys verzoekt, samengesteld uit zeven leden van het konink, te weten: MM. Florent Weys, voorzitter; Bernard Dhulst, onder-voorzitter; Leopold Van Imeschout, sekretaris; Arnold Antoine, onder-sekretaris; Van Garwebaert, ontvanger; Depierre, si habbewaerder; Baurain, kommissaris, heeft te Brussel de begrafenis van den Koning bygewoond en ter zelfder tyde eene immortelle kroon op zyn graf neêrgelegd.

— Een adres in fransche verzen is aen Zyne Majesteit Koning Leopold II toegezonden, door de gevingenen die gratie bekomen hebben van Leopold II.

— Het testament des Konings is door den notaris in handen gesteld van den president der rechtbank van eersten aanleg.

Men schat het vermogen van Z. M. op 80 miljoen. De afwezigheid van prinses Charlotte, keizerin van Mexico, markt het hoogst waerschyntlyk noodig, dat alles verzegeld worde.

— Men schryft uit Verviers, 16 december:

Zondag vooromiddag, ten 11 ure, heeft er te Jalluy, tusschen M. H., opsteller van den *Europa* van Francfort, en een jongen Spanjaerd, de hertog van B., een tweegevecht met den degen plaats gehad.

Na eenige oogenblikken werd M. H. in de zyde gekwetst. Hy wilde het gevecht voortzetten maer de aanwezige gemeenschap verzette er zich tegen en de tegenstrevers waren verpligt de vrydelijkheden te staken.

De woude van M. H. is hoegenaemd niet gevaerlyk; hy is met zyne gebluen onmiddelyk naer Francfort komen terugkeren.

De tegenstrevers waren den avond te voren in twee verscheillige hotels afgestapt. Twee huerrytingen voerden de twee partijen naer de aengeduide plaats voor den stryd. Alvorens te verzeekken, hadden de getungen by eene persoon dezer stad de degens doen scherpen.

— Men schryft uit Eclou, 17 december:

Dondersdag middag is een vreeslyk ongeluk gebeurd. In de herberg *Vlissingen*, Boelcer, by M. Karel De Bourdere, werd de genaemde Benedikt De Bourdere, werkmán alhier, oud 76 jaren, in den paerdenstal gevonden, schrikkellyk verminkt aen het hoofd en nog nauwelyks levende. Een der aldaer gestalde paerden had den ongelukkige, terwyl hy die verzorgde, zenen hoefslag op het hoofd toegebracht. Alle moeite om hem te redden, aengewend door dokter De vos, bleef vruchteloos: het slachtoffer bezweek eenige uren later, zonder een enkel woord te hebben kunnen uitbrengen.

— Een paar dagen geleden waren er ongeveer 1000 schoolkinderen in de kerk te Frameries om er de mis te hooren. Eensklaps werd men een dikken rook gewaar welke uit de sacristy in de kerk droog; er was eene kas in brand geraekt.

De kinderen werden doodelyk verschrikt en snelden allen te gelyktyd naer de twee kerken deuren, waer eene onbeschryfelyke verwarwing herschiet; ze konden niet voor of achteruit eu velen hinner werden onder de voeten getrapt. De tusschenkomst der onderwyzers en eenige personen uit de buurt kon eindelyk de verwarwing doen ophouden.

Maer alsdan was er eene nieuwe droefheid onder de kinderen: de eene had zyne klak, de andere zyne hollblokken en een derde zyn boek of schakke verloren; doch niemand was erg gekwetst.

De brand werd met eenige eemers water gebluscht.